

Jules Reivers
Deurneseweg 112
5813 AB Ysselsteyn

jules@line29.nl

Ysselsteyn, 7 april 2014

Geachte heer/mevrouw,

Ik heb kennis genomen van de voorgestelde wijziging van artikel 45d van de Auteurswet en de daarmee beoogde beëindiging van de uitzonderingspositie voor muzikauteurs van in opdracht gecomponeerde filmmuziek. Ik denk dat dit voor muzikauteurs ingrijpende en nadelige gevolgen zal hebben en hecht er daarom aan u van mijn standpunten op de hoogte te brengen.

Jaren hebben we er met z'n allen ons best op gedaan de rechten van muziek zo goed mogelijk te beschermen. Ik, als reclame-componist, ben blij dat ik zelf niet op de stoel van de BUMA/STEMRA zit om mijn vergoedingen te regelen. Elk jaar zie ik mijn werken gebruikt worden in films, reclame's en Buma/Stemra houdt dit, zo goed mogelijk, bij voor mij en ik ontvang daar een waardige vergoeding voor terug.

De term "Proportioneel Billijk", zoals blijkbaar de vergoeding dient te zijn in de toekomst volgens de wijziging in het wetsvoorstel, zegt al genoeg. De ironie is namelijk dat in de huidige situatie de vergoeding EXACT "Proportioneel Billijk" is. Afrekenen per seconde, per geperste DVD, per view, per uitzending. Geregeld door een rechtenorganisatie zoals Buma/Stemra. Hoe langer iets gebruikt wordt, des te meer je betaald krijgt, hoe korter, hoe minder. Proportioneel Billijk tot op het bot!

Juist bij wijziging, zoals voorgenomen, zal de vergoeding alles behalve proportioneel billijk zijn. Het is pijnlijk om te zien dat dit soort wetswijzigingen in grote naïviteit en zonder enige kennis van de gang van zaken aan de achterkant van het muziekgebruik in bijvoorbeeld films, worden bedacht. Naïviteit omdat de onderhandeling tussen componist en filmproducent helaas te vaak in het voordeel van de filmproducent zal zijn. "Nee, ik denk niet dat het heel veel gaat opleveren.... Je moet eigenlijk al blij zijn dat we je muziek willen gebruiken.... Dit is goed voor je promotie'. Dat soort praatjes gaan we krijgen. Ook naïef om het aan de opbrengst van een film te hangen. 1 factuur van een zusterorganisatie aan de filmproducent om het opbrengst-bakje op papier leeg te trekken en de componist kan fluiten naar z'n geld. Hoe kan er een dergelijk relatief begrip als "Proportioneel Billijk" gebruikt worden als een exacte bepaling? Moet een componist dan de administratie van de filmproducent gaan doorspitten? Is het niet logischer om te kijken hoe vaak iets gebruikt wordt en daarover af te rekenen? Juist ja, logisch. En dat is precies zoals het op dit moment geregeld is. Afblijven dus!

Het wordt een Beverwijkse markt met handje-klap zonder enig respect voor de daadwerkelijke eigenaar van het muziekstuk. Termen als "1 keer beuren, niet meer zeuren" horen thuis in de autohandel, niet bij het gebruik van muziek! Het enige gevolg wat deze wetswijziging veroorzaakt is dat mensen aan de haal kunnen gaan met goedkoop verkregen muziek. Daarmee kunnen doen wat ze willen en er geld mee verdienen wat niet meer in verhouding staat voor wat er voor is betaald aan de persoon die het daadwerkelijk heeft gemaakt.

De mensen die roepen dat BUMA/STEMRA “maar lastig is” en muziek onder een film “alleen maar goed is voor de bekendheid van de artiest”, een veel gehoord geluid waardoor dit soort wetsvoorstellen een kans krijgen, vergeten 1 cruciaal feit... De artiest vaart er wel bij, inderdaad... Echter, de componist, tekstschrijver hebben weer het nakijken. Zij SCHRIJVEN de liedjes, de artiest VOERT ZE UIT. Dat schijnt nogal moeilijk begrepen te worden door dit soort mensen. Er wordt wel betaald voor een concert van de artiest maar daar zien tekstschrijvers en componisten vaak niets van terug. Oftewel, al het geld wat verdiend wordt met een liedje gaat, na wijziging van de wet 45d, naar heel veel mensen behalve naar de mensen naar wie het eigenlijk zou moeten...

Hoogachtend,

Jules Reivers

Muziekauteur / componist